

SĂ INTENSIFICĂM RITMUL LUCRĂRILOR AGRICOLE!

Progrăte temeinic și din vreme, unitățile agricole socialiste au folosit intens puținele zile de primăvară...

Din datele primite de Consiliul Superior al Agriculturii de la comisiile agricole regionale, rezultă că până la 4 aprilie suprafețe mai mari au fost însemnate în regiunile Dobrogea, Banat, București, Crișana și Oltenia...

În ultima săptămână, au continuat mai intens plantările de pomi care au fost executate până acum pe o suprafață de 8.000 ha. În unele regiuni a început și plantarea vitei de vie...

(Continuare în pag. a III-a)

Cu întreaga capacitate de lucru a mașinilor!

PLOIEȘTI (de la corespondentul nostru).

Raionul Ploiești este deosebit de fructuos în campania agricolă de primăvară. Colectivitățile din multe comune ale raionului, cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Buda, Bărcănești, Ciocani au grăpat și discuit până acum 2.713 ha din cele 26.335 ha planificate...

Sînt însă unele gospodării colective mult rămase în urmă. De pildă, colectivitățile din Cornești din 150 ha planificate pentru a fi însemnate cu culturi din epoca întii, nu au însemnat decât două hectare, cu toate că au aceleași posibilități, aceleași condiții de climă și sol ca și cei din Cocorăști...

O situație asemănătoare există și în alte gospodării colective.

A rămas, din această cauză, o importantă suprafață care trebuie însemnată cu culturi din epoca întii. Se impune, de aceea, folosirea deplină a acestor zile însoțite, pentru terminarea rapidă a însemnării culturilor din epoca întii. Pentru aceasta este necesar să fie folosită întreaga capacitate de lucru a celor 252 de tractoare existente în raion, a semănătorilor și a celor 1.400 de atele ale gospodăriilor colective.

Pe tarlele gospodăriei colective din Mocira, raionul Baia Mare, lucrează mecanizatorii din brigada nr. 19 de la S.M.T. Satu-Lung. Lucrările agricole de primăvară sînt în toi...

Foto: AGERPRES

TRIMESTRUL AL TREILEA

upă o odihnă bine meritată, elevii se întorc din vacanță și își reiau activitatea cu forțe sporite.

În timp ce marea lor majoritate a fost antrenată în variate și odihnătoare activități extracurriculare (excursii, cercuri etc.), cadrele didactice au făcut bilanțul rezultatelor obținute în primele două trimestre, au analizat cauzele unor succese și au propus căi de remediere a lor.

Tineretul școlar, avînd la îndemînă condiții optime pentru instruire și educare, condiții în care nici nu puteau visa fiii muncitorilor și tinerilor din trecut, precum și o perspectivă de viitor lămurită și fericită, trebuie să-și sporească, mai ales în acest trimestru, hotărîtor în ce privește rezultatele la învățătură, exigența față de propria lui muncă.

Acest trimestru este etapa hotărîtoare pentru acei elevi, care în cursul trimestrelor anterioare, datorită invaziilor sporadice în sensul lipsei de atenție la lecții, notițelor superficiale, neglijării exercițiilor temelor și a studiului individual, memorării mecanice a cunoștințelor, nu au reușit să obțină rezultate satisfăcătoare.

Dar trimestrul al treilea este hotărîtor și într-un sens mai nădăjduitor și aplicabil la un număr mare de elevi.

În acest trimestru, pe lângă însușirea de noi cunoștințe, se cer concentrate toate forțele în vederea sistematizării și consolidării materiei învățate în programele școlare. De aceea, atenția se îndreaptă acum spre o cită mai judicioasă și folositoare reverdere a materiei par-

curse, spre pregătirea cit mai temeinică în vederea încheierii cu rezultate bune a anului școlar, a examenelor de absolvire, de maturitate și de admitere în învățămîntul mediu și superior.

În cursul trimestrului III, elevii trebuie să-și orienteze întreaga activitate pentru însușirea temeinică a cunoștințelor noi ce se vor preda încă pînă la sfîrșitul anului și să muncească cu multă conștiințiozitate pentru ca recapitularea materiei să asigure sistematizarea și consolidarea celor învățate în tot cursul anului școlar.

O atenție deosebită trebuie să acorde sistematizării și fixării cunoștințelor îndeosebi elevii din clasele a VII-a și a XI-a, care pe lângă materia învățată în cursul anului, au de reîmpropiat și pe aceea din clasele anterioare în vederea examenelor de absolvire și de maturitate.

În perioada de încheiere a anului școlar se organizează practica continuă în producție a elevilor. Aceasta trebuie să constituie o contribuție însemnată la legarea cunoștințelor de viață, la consolidarea acestor cunoștințe, la familiarizarea elevilor cu atmosfera de muncă din producție. Practica continuă în producție este cel mai bun prilej de a-și învăța pe elevi, așa cum spune V. I. Lenin, adreșindu-se tineretului, să transforme comunismul din formule, staturi, rețete, precepții și programe gata învățate, într-un element viu prin munca lor nemijlocită.

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIX, seria II nr. 4322

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 7 aprilie 1963

Succesul oțelurilor reșițeni

Într-o lună — cît în 4 luni

În luna martie, colectivul oțelăriei Martin de la Combinatul siderurgic Reșița a dat cea mai mare producție de oțel elaborat vîndută într-un asemenea interval de timp.

„Succesul oțelurilor reșițeni — a declarat ing. Ion Potoceanu, directorul general al combinatului, într-o convorbire cu corespondentul Agerpres pentru regiunea Banat, V. Mureșan — se datorește aplicării în producție a unor măsuri tehnico-organiza-

torice care au dus la utilizarea mai bună a agregatelor siderurgice. Îmbunătățirea rețelei de dozare a încălzirii pe șarjă și modificarea corespunzătoare a regimului termic în cuptoare, de pildă, a permis sporirea indicilor de utilizare a cuptoarelor cu 5,8 la sută față de plan. Aceasta a avut totodată ca rezultat reducerea consumurilor specifice de metal, var, minereu de de-carburat, pe fiecare tonă de oțel elaborată.

O importantă rezervă de sporire a produc-

ției de oțel a fost reducerea duratei de reparare a agregatelor, întreținerea în bună stare de funcționare a macaralelor și altor instalații și utilaje auxiliare. Pregătirea din vreme a tuturor pieselor și materialelor a asigurat scurtimea duratei de reparare la reze a unui cuplor în medie cu 2-3 zile față de timpul așteptat în trecut pentru astfel de lucrări.

Un rol important l-au avut măsurile luate în vederea asigurării aprovizionării ritmice a oțelăriei cu

materii prime, precum și acțiunile întreprinderilor și organizațiilor de tineret de la orașe și sate care ne-au trimis cantități sporite de fier vechi.

Experiența cîștigată în această lună — a spus ing. I. Potoceanu în încheiere — însușește și mai mult pe harnicii oțelari de la Combinatul siderurgic Reșița în întrecerea pentru îndeplinirea angajamentelor luate de a da patriei mai mult de 5.000 tone oțel peste planul anual!

Întîlnire cu primăvara în Parcul Herastrău

Foto: AGERPRES

Noi agregate energetice în montaj

La termocentrala Grozești au început lucrările de montaj a unui cazan de 420 tone abur pe oră și se fac pregătiri în vederea instalării unui turbogenerator de mare capacitate. Prin darea în exploatare a acestor agregate va spori cu mult capacitatea de abur necesară termocentralei Grozești.

Lucrări asemănătoare se fac în prezent la termocentralele Brazi și la cele ale orașelor Timișoara, Arad și Reșița. (Agerpres)

zan de mare capacitate se află în curs de instalare și la termocentrala Paroșeni. Tot aici se pregătesc lucrările pentru montarea unui turbogenerator de mare capacitate și a încă unui cazan.

Pe locul I

În orașul Rîmnicu-Sărat, la concursul cultural-artistic au participat peste 900 de elevi de la școlile medii, de la Centrul școlar agricol și de la Școala de meserii din localitate. Au ocupat primul loc în concurs corul, orchestra și soliștii vocali de la Școala medie nr. 1 „Al. Vlahuță”, recitatorii artistici de la Școala medie nr. 2 „Ștefan cel Mare” precum și brigada artistică de agitație de la Școala de meserii.

VASILE UȚĂ profesor

Sesiune a cercurilor științifice studențești

Sîmbătă au început lucrările celei de-a X-a sesiuni a cercurilor științifice studențești din Institutul de medicină și farmacie din Capitală.

La lucrările sesiunii iau parte academicieni, membri corespondenți ai Academiei R. P. Romîne, profesori universitari, medici și studenți de la institutele de medicină și farmacie din țară.

Uzinele „Electroputere” Craiova... Dol tineri frunțași — Angela Bulamaci și Dorel Răiceanu sînt cunoscuți în toată țina pentru calitatea proiectelor pe care le execută.

IN ÎNĂMĂTUL DE AZI

în pagina a II-a:

- Operativitatea — calitatea unei bune corespondențe. (La sfîrșit de săptămînă — dialog cu corespondentul voluntar).
Sărbătoarea tinerilor de 14 ani.
CALEIDOSCOP

în pagina a III-a:

- De la tineri adunate.
SPORT — Aviatorii sportivi gata de decolare.

în pagina a IV-a:

- „Luna 4” a trecut la 8.500 de km de suprafața Lunii.
Realități tătăreze.

TRIMESTRUL HOTĂRÎTOR

Prof. univ. Ilie Popa director general în Ministerul Învățămîntului

curse, spre pregătirea cit mai temeinică în vederea încheierii cu rezultate bune a anului școlar, a examenelor de absolvire, de maturitate și de admitere în învățămîntul mediu și superior.

În cursul trimestrului III, elevii trebuie să-și orienteze întreaga activitate pentru însușirea temeinică a cunoștințelor noi ce se vor preda încă pînă la sfîrșitul anului și să muncească cu multă conștiințiozitate pentru ca recapitularea materiei să asigure sistematizarea și consolidarea celor învățate în tot cursul anului școlar.

O atenție deosebită trebuie să acorde sistematizării și fixării cunoștințelor îndeosebi ele-

vil din clasele a VII-a și a XI-a, care pe lângă materia învățată în cursul anului, au de reîmpropiat și pe aceea din clasele anterioare în vederea examenelor de absolvire și de maturitate.

În perioada de încheiere a anului școlar se organizează practica continuă în producție a elevilor. Aceasta trebuie să constituie o contribuție însemnată la legarea cunoștințelor de viață, la consolidarea acestor cunoștințe, la familiarizarea elevilor cu atmosfera de muncă din producție.

Practica continuă în producție este cel mai bun prilej de a-și învăța pe elevi, așa cum spune V. I. Lenin, adreșindu-se tineretului, să transforme comunismul din formule, staturi, rețete, precepții și programe gata învățate, într-un element viu prin munca lor nemijlocită.

În această perioadă trebuie să crească preocuparea pentru orientarea profesională a elevilor. Să nu existe nici un elev din clasele de încheiere (VII și XI) care să nu fie hotărît în ce privește profesia aleasă.

O atenție deosebită trebuie acordată orientării absolvenților spre sectoarele direct productive, în industrie și agricultură, — acelea care creează bunurile materiale ale societății.

Este necesar să fie folosite din plin toate mijloacele în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar. În acest sens, să ne mobilizăm cu toții: elevi, învățători, profesori, pentru a asigura o frecvență regulată la cursuri; să punem un accent deosebit pe studiul individual.

Studiul individual al elevului (Continuare în pag. a II-a)

La universitățile populare

Peste 47.000 de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții urmează cursurile celor 283 universități populare din întreaga țară.

Numărul cursanților a crescut față de anul precedent cu aproape 6.000. Ei arată un interes deosebit pentru științele tehnice și sociale, pentru istoria patriei, a literaturii romîne și universale, pentru astronomie, științele naturii, pentru muzică și artele plastice.

Prelegerile sînt ținute de academicieni, profesori universitari, ingineri, cadre didactice din învățămîntul mediu, scriitori, mezinți confășturați și critici literari, artiști plastici, cinești. Multe din aceste lecții sînt înso-

Au terminat plantarea pomilor fructiferi

Gospodăriile agricole colective din raioanele Cîmpina și Mizil, precum și cele din comunele aparținînd orașelor Ploiești și Tîrgoviște, au terminat plantarea pomilor fructiferi pe întreaga suprafață prevăzută pentru această primăvară.

Plantările au fost executate pe terenurile în pantă supuse eroziunii. Aceste lucrări sînt avansate și în raioanele Teleajen și Buzău. Colectivitățile de aici au plantat mai mult de jumătate din suprafața planificată.

În regiunea Ploiești, s-au plantat pînă acum pomi fructiferi pe aproape 50 la sută din suprafețele prevăzute. (Agerpres)

In excursie la Băile Herculane

37 de elevi și pionieri de la școala de 8 ani din satul Obreja, raionul Caransebeș, au participat recent la o frumoasă excursie organizată în cadrul programului vacanței de primăvară.

N. FIRVU corespondent voluntar

În excursie la Băile Herculane

În timpul excursiei, care s-a bucurat de un frumos succes, elevii au vizitat stațiunea, au stat de vorbă cu oamenii veniți la tratament.

N. FIRVU corespondent voluntar

În excursie la Băile Herculane

În timpul excursiei, care s-a bucurat de un frumos succes, elevii au vizitat stațiunea, au stat de vorbă cu oamenii veniți la tratament.

N. FIRVU corespondent voluntar

Să discutăm despre:

- TINEREȚE,
EDUCAȚIE,
RĂSPUNDERI

Un tînăr a intrat în uzină. Trece pe sub firma bolită cu un arc de triumf, pe care scrie un singur cuvînt, emblema a Craiovei de azi! „Electroputere”. Pășește pe aleile-magistrate, cu asfalt și arbori decorativi, brăzdate monumentale de hale vaste, construite din ziduri roșii și sticlă. Arc în buzunar o diplomă: absolvent al Școlii profesionale „Electroputere”, calificat într-una din cele 86 de meserii. Și un ordin de repar-tizare: secția X.

Un tînăr a intrat în uzină... Are 18 sau 19 ani. A învățat matematică, fizică, chimie; a dobîndit, ca majoritatea celor de-o vîrstă cu el, pasiunea fierăcilor, a noului, gustul tehnicii; acum va învăța să „facă tehnică” cu miinile lui... Dar cum va arăta, practic, acest viitor?... Un univers vast, cu alte

priveliști decît cele în care a trăit, cu alfel de legi, cu multe surprize și cărări inedite, și se răstîrce în privirile deschise larg: asta va fi — de azi — viața lui.
Un tînăr a intrat în uzină... Cum va deveni „muncitor”, în înțelesul contemporan al cuvîntului? Cum va dobîndi — odată cu secretele meșteșugului — acele date psihologice noi, acele frășături care compun profilul spiritual al muncitorului din zilele noastre? Cum își va însuși, legîndu-le organic cu fapta, noțiuni (deocămdată detăc de abstracte) ca „atitudine socialistă”, „conștiință”, „etică nouă” a muncii și vieții?
În bună măsură, educația muncitorească, socialistă, a început între pereții cu cărți ai Școlii profesionale. Dar acolo el era, totuși, doar un „elev”, avînd drept unică ocupație cartea; comportarea sa nu afecta un organism gigantic, complex, cum e cel al unei uzine, al unui producții, în care toate rolurile sînt în strînsă condiționare reciprocă, în care gestul individual are ample urmări generale.
În cele ce urmează nu avem pretenția să facem psihologie, ci numai să consemnăm, reportericește, niște realități; niște lucruri adevărate „mărunte”, dar cu consecințe practice deosebit de bogate.

— Iți place meseria?
— „Mi-a plăcut de mic”. (Suride și, imbiat, mărturisește cu ușoară superioritate retrospectivă): „Ochelarii-mască, ploaie de scînteii... Ca-n filme! Romantic... Eram în școala elementară cînd am văzut prima oară sudorii, cu ocazia unei vizite pe care-am făcut-o într-o uzină, cu clasa”.
— Ce înțelegi prin „a fi muncitor” în uzina socialistă de azi?
— „Aș vrea să fiu ca tovarășul Dumitru Vasilescu, șeful meu de echipă. Dintr-unu e de față, așa că pot să vă spun: dac-aș fi ca dînsul, aș fi foarte mulțumit. Toată lumea îl respectă”.
(Dumitru Vasilescu e un vechi și re-putat muncitor, frunțaș al întrecerii, și tînărul nostru, avînd norocul să-i fie re-partizat în echipă, și-l aude lîud drept model. Sîntem la vîrsta cînd nevoia de a admira e foarte vie, cînd se caută cu apîndere modele — în cărți ca și-n viață. Oare n-ar trebui creată obligația — ne gîndim la o obligație reală, cu caracter de lege! — ca toți tinerii nou angajați să fie dați în grija celor mai buni muncitori, mîndria uzinei?)
— „Mă întrebăți: cum ne-a primit echipa? Este un lucru la care mă gîndeam foarte des, cînd eram elev la școala profesională. Așteptam ziua asta, așa... acuma pot să vă spun, cu un fel de teamă”.
— Și cum ai fost primit?
— „Foarte bine. Echipa a rămas după lucru și s-a făcut o seșînță specială pentru mine. S-au recomandat toți, m-au în-trebat despre mine, despre părinți, despre ce planuri am; dacă vreau să urmez liceul seral, ca să-mi creez condiții... Toată lumea m-a lăudat pentru felul cum sudasem o tablă galvanizată. (Și știți, acuma îmi dau seama: n-o sudasem rău, dar nici atît de grozav...). Pe urmă, țîn minte, m-au întrebat dacă fumez, și vreo cinci mi-au întins țigări... Ei, flecării... dar conțeau. Nu le țigă niciodată. Eu nu le-am uitat. Un tovarăș din echipă a mers cu mine pînă acasă, zicea că-aveam același drum. (N-avea; ocolea special). Și m-a luat cu vorba: cum mi-a plăcut

„prima mea zi de muncitor”. M-a descu-sut așa, fin, nici n-am luat aminte cînd i-am spus tot. Tocmai a doua zi, cînd mi-s-a dat un aparat de sudură nou-nouț, am „denit” de-acasă, mi-am dat seama că mă plînsesem de aparat...
(Într-adevăr — Dumitru Vasilescu ne-a confirmat-o: seșînța aceea, a „botezului” noului muncitor din echipă, fusese pregătută cu grijă, din timp).
— Și pe urmă?
— „Vreți să sîrîm peste-o lună? Nu mai țîn minte toate întîmplările. Țîn bine minte o chestie care s-a petrecut după vreo lună, prin iulie”.
— S-auzim.
— „Terminasem schimbul. Trebuie să știți că-n ziua aceea intrăziasem de la lucru. Nu mult: vreo zece minute. Și, cum spuneam, sușase de schimb”. Hai, vii? — zicea nea Vasilescu, dar eu văd ceva care mă ținutește pe loc. Toți erau gata de plecare, numai unul dintre noi, tovarășul... în sfîrșit, n-o să-l numesc, n-are importanță... Cum zic: unul singur lucra, cu masca la ochi; nici gînd de plecare. „Da! el nu vine?” — întreb. Șeful nu-mi răspunde. Plecăm. Mă uitam la nea Vasilescu și nu pricepeam cum naiba de la de-lăsat să rămînă? Nu mai rabd și-l întreb. Îmi răspunde (țîn minte și acum, cuvînt cu cuvînt): „Unul dintre noi a intrăziasă azi dimineață zece minute. Trebuia să rămînă cineva, să recupereze”. Am rămas ca trîznit. Atît de prost nu m-am simțit niciodată. Mă atînsese la coarda sensibilă, la mîndria mea de om: să muncească atît pentru mine, os

să-mi șteargă urmele leneviei? „O dată ce tu părăi că nu te sînchisești!”, a mai spus el, de parcă mi-ar fi auzit gîndurile...
(Simplă chestiune de tact? Sau de tre-zire, prin mijloace inteligente, a simfului de răspundere, prin apăsarea pe „coarda” mîndriei, atît de sensibilă la vîrsta aceasta?... Oricum, o idee pedagogică ce și-a dovedit îndrăznie — în înțelesul adevărat al cuvîntului — nu se împacă deloc cu burșchețea. Dar să-l ascultăm în continuare pe un coleg al lui Bencea, tot un tînăr sudor, Tudorel Leoveanu, vorbind tocmai despre „educație”).

ÎNCREDEREA DEZVOLTĂ

RĂSPUNDEREA
„Acum cîțiva ani — începe Leoveanu — mă cam speriea, spun drept, ceea ce auzisem despre „educația colectivului”. Eram în anul I al Școlii profesionale. Ni-s-a povestit într-o zi — cu scopul de a ne face „să luăm aminte” — o întîmplare cu un tînăr din uzină, proaspăt absol-

ILIE PURCARU (Continuare în pag. 2-3)

NE VORBEȘTE

UN TÎNĂR...

„Sînt în uzină din 13 iunie 1962. Am absolvit Școala profesională „Electropu-

La sfârșit de săptămână

DIALOG CU CORESPONDENTUL VOLUNTAR

Cerință firească a fiecărei corespondențe este constituirea, fără îndoială, comunicarea cât mai operativă a faptelor pe care corespondentul vrea să le aducă la cunoștința ziarului. De ce este nevoie de acest lucru este ușor de înțeles: ziarul, prin însăși definiția lui, prin însuși scopurile și sarcinile lui are datoria să-și informeze pe cititori cât mai rapid cu putință asupra faptelor celor mai actuale, mai interesante, asupra a ceea ce este cu deosebire la ordinea zilei. Faptul nu, proaspăt, întâi cerință principală pusă în fața fiecărui ziar și, deci, în fața tuturor celor care scriu pentru ziar.

Cerința aceasta este înțeleasă bine de cei mai mulți corespondenți voluntari ai „Scintilei tineretului”, care informează la timp, operativ, ziarul. Ajustorul Florin Ţaga, din Birlad, cunoscut cititorilor nu numai prin scrisorile trimise, dar și prin fotografiile sale reușite, este unul dintre corespondenții mereu prezenți în actualitate. Iată, de exemplu, el a asistat în prima zi de vacanță din primăvara aceasta la unele manifestări culturale-educative interesante organizate pentru elevi. Cu aparatul de fotografiat și cu creionul el a și trecut la lucru — și într-un termen foarte scurt fotoreportajul său „Va-

canță în imagini” a și apărut în ziar. La fel de operativ este corespondentul și atunci când ne scrie despre problemele producției, despre diferite acțiuni întreprinse de organizația U.T.M. etc. În același mod procedează de obicei, și tovarășii Ștefan Draghia, din Găiești, Ioșif Serghel, din Tulcea, N. Pir-

Operativitatea — calitatea unei bune corespondențe

ca să se pliară. „Imediat ce mi-a venit ideea, scrie chiar el, primul meu gând s-a îndreptat spre redacție; nu sînt două ore de cînd am ieșit din expoziție și lată-mă cu scrisoarea la cutia poștală. Doresc să ajung repede la redacție, să vă spun pe scurt părerea”. Menționăm că pe baza acestei scrisori un critic de artă a scris (și a apărut) un amplu articol.

Iată dar cât de necesar este ca toți cei care scriu ziarului să abia în vedere — alături de alte cerințe, care se impun unei bune corespondențe — și problema operativității.

Pentru o mai bună înțelegere a operativității de care trebuie să dea dovadă orice corespondent, să ne oprim pe scurt asupra citorva categorii de fapte, să vedem cum trebuie selecționate ele, pentru a ști cînd să scriem despre ele.

O primă categorie o prezin-

ca să poată ajunge la timp la redacție.

O a doua categorie de fapte o reprezintă cele care se petrec în cadrul unei anumite perioade de timp. De exemplu: invățămîntul politic U.T.M. se desfășoară numai din toamnă pînă în primăvară și apoi se închide (în prezent are loc închiderea formelor de învățămînt politic U.T.M. de la sat). Deci, corespondentul de la sat care ne va scrie acum despre desfășurarea cursurilor, ne va scrie tîrziu (menționăm faptul pentru că mai sînt unii tovarășii; care procedează astfel). Chiar dacă ni se scrie despre metodele pe care le folosește propagandistul, și tîrziu. În prezent ceea ce interesează re- lecția este modul în care are loc închiderea învățămîntului politic la sate, ce învățămînt, ce concluzii se trag, ce propuneri se fac pentru viitor. La

om plin de pasiune, disciplinat etc. poți scrie despre el și azi și peste o săptămînă, ba chiar în acest caz o meditare mai profundă asupra a ceea ce vrei să spui nu strică. Nici în acest caz însă nu trebuie înțeles că poți amîna la nesfîrșit să te apuci de scris, fiindcă dacă scrii la mijlocul anului 1963 despre realizările unei secții în... 1962 n-ai ieși nimic bun, scrisoarea n-o să se publice, ne mai fiind actuală. În momentul, deci, în care ai descoperit faptul de viață, în momentul în care ești sigur că ai toate elementele necesare, că te-ai documentat bine — trebuie pusă mîna pe creion și scris.

O categorie aparte o constituie scrisorile care sesizează faptele negative. Și aici operativitatea este neapărat necesară. Fiește, dacă la un cîmîn cultural, de exemplu, nu se desfășoară nici o acțiune cultural-educativă de mai mult timp, e bine să se scrie și după acest timp — (vorba ceea, mai bine mai tîrziu decît niciodată!) — dar, nu era oare incomparabil mai bine să sesizezi mai din vreme acest fapt, să nu lași vremea să se scurgă? Cu cît scrii rezolvă mai repede lucrurile, cu atît o mai bine, operativitatea în acest caz înseamnă un câștig pentru colectivul respectiv.

Vorbind despre operativitate trebuie să spunem că ea este strîns legată și de modul în care se face documentarea, de participarea corespondentului, zi de zi, la cele mai importante evenimente, de legăturile pe care corespondentul le are cu factorii de răspundere din colectivul în care trăiește și muncește. Legătura permanentă cu secretarii organizațiilor de partid, cu secretarii U.T.M., cu tovarășii din conducerea întreprinderilor, și ai gospodăriilor colective, precum și cu alți tovarășii ajută corespondenților noștri frunțași să fie la curent cu tot ceea ce se petrece în colectivul lor de muncă. În plus, ei fac totul pentru ca scrisorile lor să ajungă la timp la ziar, cauză mai repede mijloacele cele mai rapide — telefonul, avionul, trenurile etc. — pentru a trimite corespondențele lor către București.

La fel de harnici, la fel de înimoși și operativi îi dorim pe toți corespondenții noștri!

EUGEN FLORESCU

Nou meteorit descoperit în Siberia

La 12 aprilie 1961, către orele 19 (ora Moscovei), a fost observat în regiunea Kurgansk un bolid, care pare să aibă dimensiuni destul de mari. El se deplasa în direcția nord-vest și culoarea sa trecea progresiv de la roșu închis la roșu deschis. O lumină intensă era emisă, iar ca ea să fie toluși a fost puternic încălzit să feneze observările. Distanțul aparent al bolidului era de circa jumătate din diametrul Lunii. La sfîrșitul cursei, bolidul luminos s-a divizat în mai multe globuri, mai mult sau mai puțin sferice. După disonanța lor, a continuat pe cer o dată luminosă, timp de câteva secunde.

Dorînd minute mai tîrziu, martorii au auzit un zgomot care amintea pe cel al tunetului și a fost resimțită o ușoară cutremurătură seismică.

După două zile s-a descoperit în stratul de gheață al unui lac învecinat o plinie cu un diametru de 40 cm. Este posibil ca această plinie să se datoreze ciocnirii de gheață a unui din fragmentele meteoritului.

UN OM... SCURTAT

Considerîndu-se prea înalt (avea 2,28 m), un suedez s-a adresat prof. Gunnar Wiberg din Lund, rugîndu-l să-l măsoare puțin. Și profesorul i-a satisfăcut cererea.

Faptul s-a petrecut acum doi ani, dar zărele din Stockholm l-au dat publicității abia acum.

fără a se indica însă numele fostului gigant.

Operația similară a fost efectuată acum doi ani, de un chirurg din Harnö, prof. Larsson-Schärn. El a scurțat cu cinci centimetri o tîndră de fixate cu ajutorul 18 ani, care avea unor suruburi, urmînd ca să dea oare 1,87 m.

Gea mai veche mătase chinezească descoperită în Europa

În Centrul industrial Szony din vestul Ungariei s-au descoperit șase morminte romane, precum și un sarcofag care la sfîrșitul secolului al III-lea al erei noastre a fost închis arit de perfect, încît s-a conservat nu numai scheletul unui bărbat de vreo 40 de ani, ci și diferite vestigii care în general nu rezistă atît de mult timp.

Bărbatul, probabil un preot păgîn, a fost îngropat înfășurat într-o haină de pînă de în nepoștii, peste care s-a pus o haină de postan de culoare brună, cu glugă. Corpul a fost acoperit cu un văl de mătase străvezie pe care s-au așezat flori. Un al doilea văl de mătase cu țesătură mai deasă și de culoare vișnie servea drept lenjolie.

Țesăturile au fost analizate fir cu fir și s-a stabilit că ele proveneau din China, fiind dintre cele mai vechi țesături de mătase chinezească descoperite în Europa.

Grădina Zoologică de la Băneasa își așteaptă oaspeții

Cocoși cu... radioemițători

O parte din cocoșii sălbatci din statul Montana (S.U.A.) vor fi prevăzuți cu niște emițătoare radio în miniatură (bineînțelese, că ei vor fi mai întîi prinși și apoi puși în libertate). În felul acesta brigadierii silvici vor putea ști în permanență în ce locuri se află aceste păsări rare și tipurile de teren pe care le preferă.

În Caraiman

Sărbătoarea tinerilor de 14 ani

La Ploiești

În sala de festivități, frumoasă pavazaată, a clubului U.R.C.M. din orașul Ploiești, a avut loc recent festivitatea înmînării buletinelor de identitate unor tineri care au împlinit vîrsta de 14 ani.

Cei prezenți au ascultat cu atenție cuvîntul tovarășei Maria Vlăscanu, secretar al Comitetului orașesc U.T.M. Ploiești, care le-a vorbit despre însemnătatea evenimentului.

Festivitatea s-a încheiat cu un frumos program cultural-artistic.

MIHAI MARCU
corespondent

La Tulcea

Zilele trecute a avut loc o adunare festivă la Casa de cultură din orașul Tulcea la care au participat peste 500 de tineri muncitori și elevi, cît și muncitorii vîrșnici din orașul Tulcea. Această adunare a fost închinată tinerilor de 14 ani care primesc buletinele de identitate.

După înmînarea buletinelor de identitate celor 219 tineri și tînere care au împlinit 14 ani elevii de la școlile din orașul Tulcea au desfășurat un bogat program artistic.

ȘERGHIE IOSIF
corespondent

La Horezu

Sala devenise neîncălzită. Peste 200 tineri din comuna raională Horezu participau la festivitatea organizată cu prilejul primirii buletinelor de identitate. În cadrul adunării a fost prezentată de către Colin Matei, secretar al comitetului raional U.T.M., o expunere pe tema: „Grija părintească a partidului față de tînră generație”.

Tovarășul comandant al miliției raionale a explicat tinerilor care este importanța buletinelor de identitate și felul cum trebuie să fie păstrat. Au luat apoi cuvîntul numeroși tineri, părinți.

SOAICĂ GHEORGHE
corespondent

La Curtea de Argeș

La casa de cultură din Curtea de Argeș a fost organizat de către comitetul raional U.T.M. în colaborare cu miliția raională, sărbătoarea tinerilor care au împlinit vîrsta de 14 ani. Au fost sărbătorii pe peste 60 de tineri care au primit buletine de identitate. Cu acest prilej a vorbit Ion Grigore, secretar al comitetului orașesc U.T.M.

Sărbătoarea s-a încheiat cu concursul cultural-artistic al pionierilor și

fel se întîmplă și în cazul campaniilor agricole. Nu poți scrie în plină primăvară despre... pregătirile de primăvară, cum face de pildă, tovarășul Florica Cristoloveanu, din Valea Călugărească, care la 21 martie își intitula corespondența în acest fel.

Este deci neapărat necesar ca atunci cînd scriem despre un fapt, despre o acțiune să ne gândim și dacă scrisoarea poate ajunge la timp la redacție, dacă poate fi publicată în timp util, pentru ca experiența pe care o transmite s-o mai poată folosi și alții.

Cea de a treia categorie de fapte, privite din punctul de vedere al operativității, sînt cele cu caracter mai general. De pildă: fapte care vorbesc despre activitatea unei secții, a unui atelier, a unei formații culturale, a unei gospodării colective, a unui cîmîn cultural etc. și — chiar despre portele în general al unui om. Faptele acestea nu sînt neapărat legate de o zi anumită și nici de o perioadă scurtă. Dacă ai descoperit, de pildă, un om cu o activitate foarte interesantă,

lizați și ea planul trimestrial de colectare a fontei. Au fost trimise oțelărilor, prin I.C.M., 21 tone.

Dar cum se stă cu fierul vechi? Întreprinderea și sub plan cu 50 tone. Tovarășii de la Moinești sînt însă liniștiți. Așteaptă aprobarea pentru ca să se facă un utilaj. Și în timp ce se așteaptă aprobarea, sursele de fier vechi deja existente se irosc.

● Tinerii de la mina Lonea au inițiat de curînd o acțiune de strîngere a fierului vechi. Intr-o singură zi, mobilizați de organizația U.T.M. ei au colectat 15 tone de metale vechi.

● Schelele de extracție Modirău și Zemeș și-au îndeplinit planul de colectare a fierului vechi pe trimestrul întîi. De aici au fost expediate oțelărilor 168 tone fier vechi și 46 tone fontă.

FIER VECHI — OȚELĂRIILOR!

● La prepararea cărbunelui din Petrița se desfășoară o muncă intensă pentru colectarea fierului vechi.

De la începutul anului și pînă în prezent a fost colectată și expediată oțelărilor cantitatea de 103 tone metale.

În fruntea acțiunii de strîngere a fierului vechi se află brigăzile de producție conduse de tovarășii Ioan Drăgan și Szakacs Ioan. (CONSTANTIN BĂ-

DUȚĂ — corespondent voluntar).

● Anul acesta tinerii din cadrul Depoului C.F.R. Burău s-au angajat să colecteze 28.000 de kg. de fier vechi. Ei au predat pînă acum 20.000 de kg.

Printre numeroșii tineri care s-au evidențiat se află și Ilie Dumitru, Ștefan Năstase, Ion Marin, Ion Antoi. (FLORENTIN POPESCU — elev).

● Întreprinderea de foraj Moinești și-a realizat și ea planul trimestrial de colectare a fontei. Au fost trimise oțelărilor, prin I.C.M., 21 tone.

Echipa de dansuri populare a Casei de cultură din raionul 10 Februarie cunoscută publicului bucureștean și celui din raza comunelor învecinate Capitalei, unde a dat numeroase spectacole. Iată pe membrii acestei formații în timpul unei repetiții.

A FIM MUNCITOR

(Urmare din pag. 1)

vent al școlii. Lucra într-o echipă de tineri — toți, însă, mai vechi în uzină — și într-o duminică s-au dus la unul din ei, să se distreze, să asculte muzică, să mînce imprenună la prînz. După masă s-au culcat, care pe unde, pe divan, pe canapele, și unul dintre ei, ca să-l încercăm pe noul venit, a lăsat să-i cadă pe podea, chiar sub nasul lui, stîloul și ochelarii de soare. Apoi s-a prefăcut că doarme, dar pînă dea printre gene. Băiatul acela, „bobocul” echipel, s-a uitat lung la obiecte, s-a învîrtit pe lingă ele... pînă la urmă s-a aplecat iute și le-a făcut dispărute. Celălalt, care pînă dea, la demasca... S-a făcut mare caz, atunci, cu istoria asta. Mulți îl felicitau pe cel ce-l „încercasem” astfel pe hof, ziceau că i-au dat o lecție strasnică, foarte bună pentru viață. Mite însă... nu știu: gresesc? Tevatura asta mi-a lăsat un gust cam sălciu. Ce fel de educație e asta, „încercarea” asta de a-l momești pe băiatul acela la hofie, ca apoi să-l demaști? Asta-i educație, să afiși pornirile rele, ba... știu eu?... să le faci chiar să se nască? ...

Se întreprinde o clipă, parcă intimidat de propria-i severitate a judecării, apoi, decida, reia:

— De ce v-am povestit întîmplarea asta? Ca să știți că noi — adică eu și cei alții colegi de școală, prieteni de-ai mei — am combătut atunci foarte serios, între noi, spiritul acestei „încercări puse la cale”. Noi, cei de la profesională, sîntem (vreau să spun: eram) oameni care știm ce vrem.

Târșii o pauză:

— Chestiunea cu băiatul acela, atunci cînd s-a întîmplat, m-a supărat mult.

Acum, cînd mă gîndesc la ea, mă supără din mai multe pricini.

— Adică?

— „Mă supără fiindcă s-a petrecut la noi, la „Electroputere”. Și fiindcă orice se întîmplă aici își lasă urma pe „marca fabricii”, cum s-ar zice. Noi facem lucruri serioase, ne laudă și zărele, dar ce, asta-i destul? Mestierul meu are o vorbă. Mi-a spus-o odată și n-o mai uit: „Gîndește-te o ai purta toată vremea pe braț, ca matricolul ce-l aveai ca elev, emblema „Electroputere”; și că asta se vede oriunde-ai fi, fie că ești în uzină, fie că ești pe stradă sau la bal. Orice faci, orice dregi, se zărește întregii”. M-am obișnuit să mă gîndesc la uzină așa cum mă gîndeam, cînd eram pușca, la echipa de fotbal a străzii: mă făceam foc dacă încerca s-o vorbească de rău careva!”

În cele câteva luni de cînd sînt în uzină, și Leoveanu, și Benea, și Constantin Rudzu, și Ștefan Băluță, și Marin Călin, și alții alți absolvenți, au învățat citeta lucruri care fac (faptele lor o confirmă) parte organică, definitivă, din atitudinea cotidiană față de muncă: și-au însușit disciplina muncitorească — severă, liberă simțimii și cu atât mai puternică —, și-au însușit simțul răspunderii, simțul de solidaritate, de ajutor reciproc între membrii aceleiași colectiv. Au învățat — după exemplul bătrînilor comunisti pe care i-au luat drept modele — că „a fi muncitor” — azi, în condițiile unei uzine

socialiste — înseamnă a-ți însuși o seamă de trăsături morale superioare, care întregesc fieric mîiestria în muncă, inițiativa întrecerii.

DESPRE FILOZOFIE

— „Foarte des, discut cu tovarășul Cornel Zidar, șeful meu de echipă, politică — ne povestește St. Băluță, proaspăt absolvent, de la strungărie grea. Mă întrebă ce-am citit prin zăre, imi spune și el ce-a citit, și discutăm. Dinsul are un nivel serios! Mîie-mi place rubrica de „scurte știri”; știți, chestii „tari”, de acțiune... Dinsul începe să le facă teoria, de ce chestiile astea se întîmplă așa și nu altfel. Odată i-am zis: „Nea Zidar, hai, s-o mai lăsam cu filozofia; vrei să mă faci filozof? Păi eu sînt, ia acolo, un strungar, unul care trage la șabidă; ce ai cu mine?” „Ești clasă conducătoare — mi-a întors-o. Cum naiba o să conduci, dacă nu știți filozofie?” Mă uitam la el: ride sau vorbește serios?

— Și?

— „Vorbea serios. Are dreptate. E și o chestiune de ambiție, de mîndrie de-a

noastră, muncitorească: ce, capul meu e mai mare ca al altora? Nu Zidar zice că dimpotrivă! Tehnica nouă cu care lucrăm — și care devine din zi în zi mai complexă — nu cere oare o întregă filozofie, o știință înaltă?”

...Nu știu dacă tîndrul Băluță, sau Leoveanu, sau Benea, sînt de-acuma niște „filozofi”. Știm însă că formarea lor se află în mîini bune, dibace, mîini care pregătesc cu răbdare, dragoste și inteligență, profilul de muncitori ai zilelor noastre.

Dar să dăm cuvîntul — în replică — unora dintre cei ce se ocupă de creșterea viitorilor muncitori.

FIECARE TÎNĂR — O PERSONALITATE

Ion Vitan e în uzină din 1950. A luat parte la fîurirea primelor motoare electrice cu emblema „Electroputere”, într-o vreme cînd uzina n-avea înfîșurarea de azl, cu impresionantă aliniere de hale moderne, cu o înzestrare tehnică dintre cele mai avansate. S-a specializat în bobinarea transformatorilor — operație de înaltă calificare, veritabilă artă, în care calculul de algebră superioară își dă mîna cu gustul pentru frumos, cu estetica — și conduce o echipă tîndră-n uzină, de ani și ani frunțași a întrecerii. La mîna lui s-au perindat, în acest rîstimp, zeci de tineri; unii sînt astăzi în echipa lui, alții conduc, la rîndurile, ale echipei, alții sînt maștri... Comunistii l-au ajutat să devină un bun muncitor; ei însuși comunist, ajută astăzi pe alții.

— „Se observă la majoritatea absolvenților o pregătire teoretică bună. Semnă că tovarășii de la Complexul școlar (unde — nu știu dacă sîntei la curent — învață vreo 2.500 de tineri!) nu stau cu mîinile în sin. Singura noastră grijă, a muncitorilor care-i luăm în primire, e să le „formăm mîna”, să le facem rodajul practic al cunoștințelor teoretice. Asta, pe de o parte. Pe de altă parte, tocmai ceea ce vă interesează pe dvs.: să-i formăm ca muncitori adevărați.”

Care sînt, în această privință, metodele tovarășului Vitan.

— Tîm mîntă că la vîrsta lor aveam multe aere de „îndepedire”. Dădăceala mă-nfurta; cu atît mai mult încercările de a mi se impune ceva împotriva voinței, de a mi se anula — cum se zice — personalitatea. Cred că trebuie să fim foarte atenți la acest aspect. De altfel, „aerele” de care spusei nu contravin deloc, pînă la urmă, înțelegerii ce-o dăm aslăzii cuvîntului de „muncitor”: nu un robot, nu un număr oarecare într-un registru, ci un element activ, cu inițiativă, în procesul producției. Iată de ce, cultivaerea acestor „îndependențe” (avînd grijă să nu se transforme în anarhie) grăbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de soarta producției. Am avut odată un caz interesant. I-am spus unui astfel de „boboc”, într-o doară: „Măi, ce crezi tu că trebuie făcut ca să lichidăm timpii morți la reperul X?” Era un reper abia intrat în producție, cînd nu-i dăbuseam toate secretele, și tîm dădea bătăie de cap cu bîbește procesul de formare a muncitorului. A te sfîrși cu tinerii, serios și grav, în problemele de prim ordin ale producției, a le cere părerea ca unor muncitori maturi, le trezește spiritul de răspundere, îi face să se simtă „importanți”. Și asta, să știți, îi leagă mai mult de uzină, de so

Biblioteca Școlii medii din Petroșani dispune de peste zece mii de volume dintre care un număr însemnat de cărți datinează din secolul al XVIII-lea de o mare valoare documentară. Zilnic, biblioteca este frecventată de cititori de toate vârstele. Iată-i la țigărie pe citiva dintre cei mai tineri cititori. Foto: AGERPRES

Folosind timpul prielnic — să intensificăm ritmul lucrărilor agricole!

(Urmare din pag. 1)

nărilor și ogoarelor de toamnă, arături de primăvară, fertilizarea terenurilor, îngrijirea pășunilor și fînecelor naturale. În anul acesta lucrările agricole de primăvară au început mai tirziu, datorită timpului rece și precipitațiilor căzute în toate regiunile. Există însă condiții pentru ca pregătirea terenului și semănatul să se facă la vreme și la un nivel agrotehnic corespunzător. Aceste condiții — mijloace mecanizate mai multe decât în anul trecut, ogoare de toamnă efectuate pe cea mai mare parte din terenurile ce se seamănă în primăvară, asistența tehnică asigurată în toate unitățile agricole socialiste și mărirea organizatorică pentru pregătirea din vreme a campaniei agricole de primăvară — trebuie judicios folosite în vederea scurtării perioadei de însămânțare. Deoarece perioada de semănat a culturilor, din prima epocă va coincide în mare măsură cu semănatul porumbului și a altor culturi din epoca a

Aviatorii sportivi gata de decolare

— În sfârșit, iată și norii culmi! Condițiile favorabile zborului au început... Cel care a făcut această remarcă este tov. PETRE ISTRATE, secretar general al Federației române de aviație. Ne găsim pe aerodromul Aero Clubului Central al R.P.R. „Aurel Vlaicu”. Din hanger sînt scoase în grabă planoare și transportate la punctul de zbor. Profitînd de o clipă de răgaz, i-am solicitat tov. Istrate un scurt interviu în legătură cu noul sezon al activității de zbor, în aviația sportivă.

PE SCURT

● Campionatele mondiale de tenis de masă au continuat la Praga cu înscrisurile pe echipe pentru cupete „Swaythling” (masculini) și „Corbillon” (feminin). Selecționata masculină a R. P. Romine a susținut primul său meci cu echipa Braziliei, pe care a învins-o cu 5-2 în cupa „Corbillon”, echipa feminină a R. P. Romine a dispus de reprezentativa Austriei cu 3-0.

● Formația bucuresteană de rugbi, Grivița Rosie, și-a încheiat turneul interpretînd cu succes, în cadrul simlăzului cu echipa din Auch care activează în prima divizie a campionatului francez. Practicînd un joc deschis, spectaculos, victoria romînă au obținut victoria cu scorul de 11-0 (6-0). Moraru și Teodorescu (cite o încercare) și Penciu (transformare și lovitură de pedepză) au înscris golurile echipei romine. Meciul s-a disputat pe ploaie și a fost urmărit de 3.000 de spectatori.

● La 5 aprilie au sosit la Havana atletele romine Iolanda Balas și Maria Diaconescu. La sosirea pe aerodromul din Havana, sportivele romine au fost întâmpinate de reprezentanții ai Federației de atletism din Cuba și de sportivi cubanezi. Cele două atlete frumose vor participa la mai multe concursuri demonstrative.

● Partida a 7-a a meciului pentru titlul mondial de șah dintre marii maeștri M. Botvinnik și T. Petrosian s-a întrerupt la matura 41-a. Într-un final de tururi, Petrosian are un pion în plus și șanse de câștig. Scorul după cum se știe, este egal: 3-3. Astăzi se continuă partida 7-a, iar miine se dispută a 8-a partidă.

DE LA TINERI ADUNATE...

DIN CAUZA VITEZEI...

Postul de corespondenți voluntari ai „Scintei tineretului” de la Intreprinderea de gospodărie orășenească din Mediaș ne-a trimis o notă despre realizările dar și despre lipsurile în munca tinerilor șoferi de pe autobuzul ce

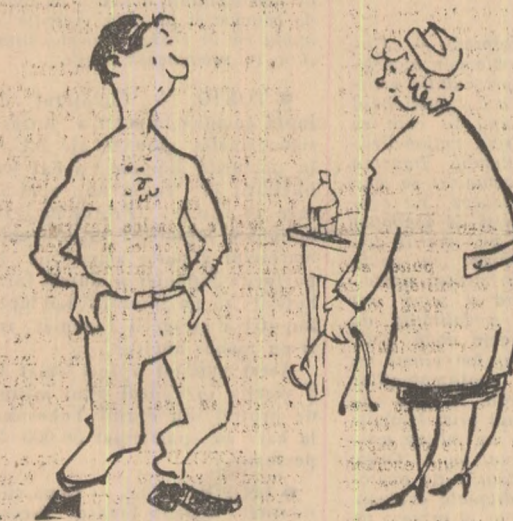
deservesc transportul în comun al orașului. Unii dintre acești tineri nu-și protejează deloc mașinile, le lovesc, provoacă pagube întreprinderii. Ne-au fost trimise și aceste versuri care satirizează atitudinea lor.

Din viteze cosmice
Ies și cazuri comice
În viteză cînd te-ntraci
Ies ciocniri ca-nire berbeci
(Konest, Rusu și Gunecl).

Rotari-i mai blind din fire
Tamponează cu... simțire.
Sistemafie și nu „tare”,
Cit s-ajungă la... casare.

De la colectivul postului U.T.M. de control nr. 2 I.G.O. Mediaș

Doctoarea Grigore de la dispensarul medical al schelei petroliere Berca-ara o atitudine indelicată și uneori complet necorespunzătoare față de pacienți. Deseori, din comoditate — deși are posibilitatea să facă analize medicale și la dispensar — își trimite pacienții la Buzău.

— Și ce spui că te doare?
— Mă dor tare picioarele. Abia merg.
— Bine, dă o fugă pînă la Buzău, să-ți faci o analiză...

În localul nou al telefoanelor din Tg. Cărbunestii poți să aștepți mult și bine o comandă telefonică. Operatorule te servesc foarte greu. (GHINCIU VALERIU — corespondent voluntar)

— A ajuns la concluzia că mai repede o să comunice ce are de comunicat la Craiova, dacă dă o fugă pînă acolo!

LA PANOU... SINGURATEC

În institutul pedagogic de 3 ani din București există un panou de onoare care are o „istorie” a sa simplă și tristă. La revederea 1963, una dintre epigrame spunea cam așa despre un fost student:

„De un an și jumătate
La panou el e frunțat,
Dar de șase luni încoace
E profesor. În Oaș!”

Și nu era singurul absolvent a cărui fotografie rămăsese sub inscripția „Cinstea frunțatilor”. Se vede că acești foști studenți se bucurau, probabil, de o deosebită prețuire din partea comitetului U.T.M. și a consiliului asociației studenților din institut. După discuții... interesante s-a făcut un pas înainte: s-a luat hotărîrea ca panoul de onoare să reflecte, în sfârșit, o situație actuală. Și... au dispărut fotografiile vechi.

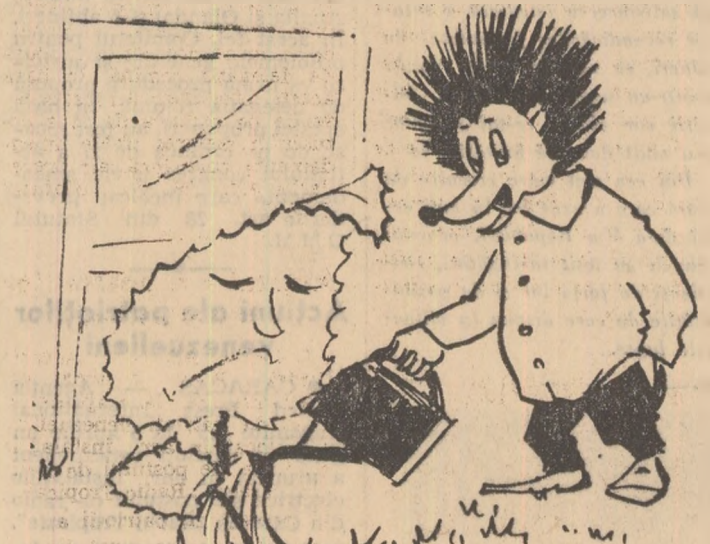
GH. I. UNGUREANU
ION C. ȘTEFAN
studenți

Colectivul teatrului muzical de la Galați a prezentat sîmbătă seara spectacolul cu opera „Sărutul Cănilor” de compozitorul sovietic Iuri Milulin. La spectacol a fost prezent autorul operei, insoțit de Gherase Dendricu, vicepresedinte al Consiliului muzicii din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

Oaspețele a mulțumit pentru primirea călduroasă ce i s-a făcut și a apreciat calitatea interpretării de către artiștii gălățeni.

Sub bagheta dirijorului E-mil Simion, orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Cluj a prezentat, sîmbătă, la Casa Universitarilor, un concert simfonic cu concursul pianistei franceze Magda Tagliaferro.

În comuna Gănești, raionul Fălcișeni există o gazetă de stradă „Urzica”, dar e mult timp de cînd Urzica „s-a oțit” de tot și nu mai înțeapă pe nimeni. Gazeta e mereu goală. (ȘTEFAN UNGUREANU — corespondent voluntar)

Arzica: — Ei lasă, lasă, că vine acum primăvara și o să crești și tu...

Mulți tineri care vin la stațiunea balneară Singorz-Băi își „imortalizează” numele pe pereți și mai frecvent la fîntina nr. 4. Aici poți citi: Matei Alexandru-Ploiești; Liuba Petru și Viorela-Caranebes; Oancea Dionisie-Zărnești; Adam Gheorghiu-Buhuși; Dan Ioan-București și multe altele asemenea inscripții. Ce s-ar întâmpla dacă toți cei care vin în stațiune ar face ca ei?

Administrația stațiunii e nevoită să zugrăvească mereu pereții pentru a șterge urmele lăuate de lipsa de educație a acestor tineri.

Zugravul: — Nu vă jenați, că nu sînteți singurii... Numai, terminați mai repede de scris, că am treabă...

Desene: MIHAI CARANFIL

INFORMAȚII

Cartagina în flăcări: rulează la Patria; Lanterna cu amintiri: rulează la Republica, I. C. Firmu; Rebellul: C. Coșbuc; Omul merge după soare: rulează la Margheru, Tineretului, Volga; Un erou în papuc, rulează la V. Alecsandri, București, Gh. Doja, Ștefan cel Mare, 1 Mai; Noaptea necruțătoare, rulează la Elena Pavel, 23 August, Al. Sahia; Povestea anilor inflăcări: Lumina; O călătorie spre centrul pămîntului (seria 11-a): Victoria; Bunica Sabella: Central, Luceafărul, Program de filme documentare: Timpul Noi; Paralela de vînt: Mirajul; M. Gorki; Fugarul: 13 Septembrie; Do-

CINEMATOGRAFE

Cartagina în flăcări: rulează la Patria; Lanterna cu amintiri: rulează la Republica, I. C. Firmu; Rebellul: C. Coșbuc; Omul merge după soare: rulează la Margheru, Tineretului, Volga; Un erou în papuc, rulează la V. Alecsandri, București, Gh. Doja, Ștefan cel Mare, 1 Mai; Noaptea necruțătoare, rulează la Elena Pavel, 23 August, Al. Sahia; Povestea anilor inflăcări: Lumina; O călătorie spre centrul pămîntului (seria 11-a): Victoria; Bunica Sabella: Central, Luceafărul, Program de filme documentare: Timpul Noi; Paralela de vînt: Mirajul; M. Gorki; Fugarul: 13 Septembrie; Do-

Decembrie: Șapte dădace: rulează la A. Păulec, Pintiile; Mirajul: rulează la Cultural; Divort italian: rulează la C-tin David, G. Bacovia; Vacanța la mare: rulează la B. Delavrancea, Miorita, Libertății, Înfrățirea între popoare; Contele de Monte Cristo (ambele serii): rulează la M. Eminescu; Kșmir: Popular; Balada husarilor: rulează la Munca, T. Vladimirescu; Mășter la toate: Artă; Rîul și moartea: Flacăra; Așa se face canoele: rulează la Grivița, Floreasca; Festivalul Chaplin: rulează la V. Roaști; Baroul de Munchhausen: rulează la Unirea.

(Agerpres).

VIOREL TONCEANU

Din vîzduh au pornit, în sîmbădăoarea întrecere, parașutiști.

Foto: V. RANGA

— „Nu dau rețete... Vreau doar să vă spun că această vîrstă a ambiției, a orgoliului, este, după cum am observat adeseori, și o vîrstă a generozității. Cu condiția să poți descoperi și pune în mișcare acest sentiment. Îl vedeți pe băietandru, acela de colo, de lângă mașina aceea mare? Îl cheamă Baboi, Costică Baboi. Tot absolut al școlii profesionale. A ajuns repede un muncitor foarte bun. Citește cărți tehnice, are o pasiune rară a meseriei... Dar să ne întoarcem la ce vorbeam: la orgoliul acela de a fi „cel dinții”, fără să se simțască de colectiv. Baboi asta... cam așa era. Și nouă — mie și mesterului Nelu Ionescu — ne părea rău: era o trădătură nemuncitorească! Lam vorbit lui Baboi despre asta. Apacem impresia că i-a ieșit pe-o ureche. Intr-o zi, cînd a chemat la întrecere pe unul dintre muncitorii noștri frunțai, i-am spus: „De ce nu-l chemi pe Lăcrășoanu?” Ion Lăcrășoanu absolvisese scoala profesională odată cu el; dar era mai puțin talentat, mai greoi, calificarea lui mergea anevoie. Baboi a pufnit în ris: „Ce mare lucru sîi împing pe Lăcrășoanu?” „Adu-te la nivelul tău și apoi întreceră-te!” „Cum să-ti aduc la nivelul meu? Nu e-n stare!” „Ei, dovedește că ești tu în stare să faci frunțai dintr-unul ca el! Aici e aici!” Ambionat, a început să se ocupe îndeaproape de ceilalți. Asta a fost primul pas. Cu încetul, a descoperit că împărtășirea experienței, ajutorarea celui mai slab, poate da satisfacții, mulțumiri sufletești ca și atunci cînd te vezi pe panoul întrecerii; și că asta ține de atitudine adevăratului muncitor.

...Și rupînd firul gîndului, preluînd altul:

— Chestiunea pe care mi-ai spus că ești aflat-o la construcții metalice — cea ce „numărul matricolui” și „emblema uzinei” — e interesantă, mobilizatoare: o s-o folosesc și eu în discuțiile mele cu tinerii. Aici e de fapt, lucrul cel mai complicat în materie de educație: să-l

faci pe tînrul respectiv să priceapă că trebuie să fie „muncitor de tip nou” — vreme de 24 de ore pe zi; nu să fie altul după ce și-a scos salopeta... E și un alt tînr în echipă, tot absolut, Vasile Costulas. Uitați-l colo... Băiatul acela frumos, cu păr negru, cu înfățișare de sportiv. Sub aspect profesional, n-am avut a mă plînge niciodată de el... Dar mai departe? Cineva (o fată) i-a spus odată, încă de pe cînd era la profesională, că seamănă cu un știu ce actor italian de cinema. Atîi i-a trebuit! Mai bine nici că i se putea potri! Are o mare pasiune pentru muzică (în special italiană) și pentru filme (în special, tot italiene!) Pin-aici, nimica de zis. Dar uite că-i copia cu multă sîruiță modelul de pe ecran: se îmbracă neserios, cu cămașa deschisă pînă la centură, cu pantalonii foarte strîmți și zăngănind de nu știi cite fermoare... Ce să vă spun! O frumusețe!... L-am „prelucrat” în fel și chip: că nu-i frumos, că nu-i serios, că ne face de ris pe toți... Zădărnici! Totuși, ca să scape de gura mea, odată, la o zi de țigărie, m-a rugat să merg cu el la croitor. I-a spus croitorului (trăgînd cu coada ochiului spre mine, să vadă cit de prost o să mă simt): „Fă-mi costumul așa cum îți spune tovarășul Vitan. De-acum încolo o să mă îmbrac după dorințele organelor de conducere din uzină”. N-am zis nimic. Am luat-o în serios. Am chemat-o și pe nevastă-mea și i-am ales amîndoi un model frumos, modern; dar serios, fără zeci de fermoare... Și-a pus mîinele-n cap, ca în fața unui dezastre: „Ce-o să zică băieții de mine?” „Ce băieții?” Aflu că-i petrecea timpul liber într-un cerc de prieteni cam... Niște țigări care nu munciau, exploataindu-și cu neînșirare părinții, mințindu-și cu o „studenție” petrecută în mîine bodegi. Toată lupta noastră, a întregii echipe, a fost de a-l desprinde de ei. Băieții i-au luat — mai mult pe sus — la reamintire noastră. La clubul uzinei sau la casa de cultură a sindicatelor. Prima oară, cum zic, a mers cam în silă.

TRECUTUL NOSTRU NU E ȘI AL LOR

Maistrul Marin Tosun de la construcții metalice — om în vîrstă, căruți, prin mișcările căruia au trecut nemurăriți tineri, astăzi frunțai — răspunde întrebărilor noastre cu o promptitudine care ne lasă să bănuim serioase meditații anterioare asupra acestor probleme:

— „În problema educației muncitorești a tinerilor care pășesc în uzină, trebuie să fii seama, înainte de toate, de-un lucru: că băieții aceștia de 18-20 de ani au alt trecut decît am avut noi. Ei s-au născut după război. N-au apucat nici exploatarea patronului, nici grăjia cea grea a zilei de mîine; n-au apucat uzinele mizerabile, legăne de tuberculoză. Nici luptele de după război — cu sabotajul patronilor, cu specula, cu neîncrederea în puterea noastră, a muncitorilor, de-a organiza și de-a conduce producția. N-au apucat viața de iad a ucenicului de ieri... Ei învață meseria cu profesori buni, primesc pe gratis masă și casă, haine și cărți; apoi trec pragul unei fabrici moderne, muncesc la mașini noi, cîștigă bine, sînt încurajați, stimulați, premiați... Fac sport, pleacă în concedii la mare... Cînd greșesc sînt ajutați, nu le taie niște capul. Încet-încet, la cite unii se naște ideea că toate astea îi se cuvin pe

drept. Mă rog, sigur că li se cuvin. Dar știu ei oare să prețuiască pe deplin aceste condiții? I-a învațat cineva, ca s-o știe?... Eu le-am povestit de multe ori cum era înainte, cînd lucram în Regia lui Auschnitt, și am văzut după ochii lor, cînd mă ascultau, și după țipetele lor de mai tirziu, că le-au prins bine aceste pîile. N-ar știți, cîc eu, și se face așa organizat, cu toți tinerii care pășesc în uzină. În sfârșit, poate că nu asta e esențialul... M-am gîndit doar la o anumită categorie de tineri, restrînsă, a celor ce iau viața mai ușor. Ce mai mulți sînt serioși, și cînuosc bine nu numai drepturile, ci și îndatoririle. Însă v-am vorbit despre faptul acesta — că tinerii au alt trecut decît noi — ca să tragem împreună o concluzie. În multe privințe, ei gîndesc — datorită vîrstei lor, datorită condițiilor deosebite în care-au crescut — altfel de cum gîndim noi. Și de aceea, uneori, nu ne pricepem cîc vorbim cu ei în cuvintele care trebuie, potrișite modului lor de-a gîndi. Iată de ce ar fi foarte bine, cred eu, ca problema educației socialiste să fie încredințată, în unele prilejuri, chiar lor, prin dezvoltarea a ceea ce se cheamă „opinia colectivă”. Ei între ei se cunosc mai bine, știu cum să-și vorbească, cum „să pună problema”. Am avut de curînd un caz, cu unul Alexandru Gălan. (A absolviseră profesională odată cu Beșcea). S-a dus la un bal și acolo s-a purtat uric cu fetele... Tovarășii lui — de echipă și de U.T.M. — au venit a doua zi la mine: „Măstere, trage-i dumneata un perdeaș, să între-n pîmînt. Dumneata ai autoritate asupra lui, totdeauna te-a ascultat, o să-i vii de hac!” N-am vrut. N-ar fi fost bine. Băiatul ar fi rîs în pumni: „Ce știe moșnicul dăia despre fete? Ce știe el de balurile noastre? Ehe! Fost-a! lele!” La treburi de-astea mă pricep eu mai bine ca el!” I-am sfătuit să-l discute ei, între ei, utemiștii, tovarășii lui de o vîrstă. L-au

SĂ VISĂM

Dumitru Ghimpușan, secretarul de U.T.M. al atelierului, își dă la o parte, cu palma, o suviță rebelă din pîrul de culoare deschisă, care contrastează cu fața smeadă:

— „Da, am încercat să ne străduim cit mai mult, la îndemnul organizației de partid, în direcția ridicării nivelului ideologic și cultural al utemiștilor. În special, al noilor angajați... Mîllocul de călătorie de cum gîndim noi. Și de aceea, purtători ai înșipiei „Prieten al cărții”, dar băieților noștri le place, mai cu seamă, cinematograful. Toți sînt amatori de cinema: aproape la fel de mult ca de sport. Organizația de partid ne-a îndemnat să facem viziuni colective, urmate de discuții-concurs: cine a înțeles cel mai bine ideea filmului, cine poate scoate din el cele mai interesante învățămînte concrete pentru munca și viața noastră. Ultima viziune am făcut-o la filmul „Lupeni 29”. Apoi, excursiile. Am mare succes excursiile organizate în ale noastre brci — din oraș, din împrejurimi. La întoarcere, în autobuz, toți discută despre ce-au văzut, fac comparații între realitățile noastre și cele de-acolo. Mă rog, toți, pînă la urmă, zic că tot noi sîntem „mai tari”. Foarte bine! Asta-i dragostea pentru uzină! Acum, să știți că jumătatea din succesul excursiilor îl asigură călătoria cu autobuzul, drumul prin cîmp, opririle la un lac, la vreo pădure... Am observat că sînt foarte apreciate acțiunile acestora „mari”, care au un romantism al lor, mai puternic ca altele: excursiile, focurile de tabără, concertele

Ce s-ar mai putea adăoga la aceste opinii? Transcrindule exact așa cum le-am auzit, le propunem spre meditație — și spre îmbogățirea lor cu alte idei — tuturor celor cuprinși în nobila și greua mistune de a crește astfel de tineri, de a dăruia patriei socialiste muncitorii de nădejde.

